

ΒΙΒΛΙΟ

Μία βόλτα σε ένα Κοιμητήριο εντελώς διαφορετικό από τα υπόλοιπα. Αντέχεις να την κάνεις;

Ο Κάρλος Ρουίς Θαφόν μάς μεταφέρει στο Κοιμητήριο των Λησμονημένων Βιβλίων, σε μια περιπέτεια έρωτα και μυστηρίου, με φόντο την ατμοσφαιρική αλλά και σκοτεινή Βαρκελώνη...

Γράφει ο Άγγελος Κωνσταντούλιας

Κρυμμένο στην καρδιά της παλιάς πόλης της Βαρκελώνης βρίσκεται το Κοιμητήριο των Λησμονημένων Βιβλίων, μια λαβυρινθώδης βιβλιοθήκη με ξεχασμένους τίτλους που δεν εκδίδονται πια. Σ' αυτή τη βιβλιοθήκη οδηγείται από τον πατέρα του ο δεκάχρονος Ντανιέλ για να επιλέξει ένα βιβλίο από τα ράφια. Διαλέγει τη ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ του Χουλιάν Καραξ.

Καθώς ο Ντανιέλ μεγαλώνει, διάφοροι άνθρωποι φαίνεται να ενδιαφέρονται για το εύρημά του. Μια νύχτα, ενώ περιπλανιέται στους δρόμους, τον πλησιάζει μια φιγούρα που του θυμίζει έναν ήρωα από τη ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ. Ο άντρας αυτός προσπαθεί να εντοπίσει όλα τα έργα του Καράξ για να τα κάψει. Αυτό που αρχίζει ως μια υπόθεση λογοτεχνικής περιέργειας εξελίσσεται σε έναν αγώνα για την ανακάλυψη της αλήθειας πίσω από τη ζωή και το θάνατο του Χουλιάν Καράξ.

Κάπως έτσι ξεκίνησε και το δικό μου ταξίδι στα στενά της Βαρκελώνης με οδηγό τον Κάρλος Ρουίς Θαφόν. Ο μάγος της ισπανικής λογοτεχνίας μάς μεταφέρει στο Κοιμητήριο των Λησμονημένων Βιβλίων, σε μια περιπέτεια έρωτα και μυστηρίου, με φόντο την ατμοσφαιρική αλλά και σκοτεινή Βαρκελώνη. Ο Καταλανός λογοτέχνης θεωρείται φαινόμενο και το πρώτο βιβλίο της τριλογίας «Σκιά του Ανέμου» κατάφερε να τρελάνει τον κόσμο του βιβλίου. Έγινε το δεύτερο καλύτερο βιβλίο στην ιστορία της ισπανικής λογοτεχνίας μετά το «Δον Κιχώτη» κι αυτό δεν είναι τυχαίο.

Τον Θαφόν μου τον σύστησε ένας συνάδελφος όταν του έλεγα πως έχω πάθει Νεσμπομάνια (ναι η κλασική μανία που έχουν πάθει όλοι οι λάτρεις του αστυνομικού μυθιστορήματος με τον Jo Nesbo). Τότε μου είπε κοφτά «διάβασε Θαφόν και θα με θυμηθείς». Στην αρχή ήμουν επιφυλακτικός γιατί μου φάνηκε αρκετά... φλώρικο για τα γούστα μου. Τελικά όχι απλά τον θυμήθηκα αλλά δεν τον έχω ξεχάσει από τότε και τον ευγνωμονώ. Η ιστορία του μικρού Ντανιέλ με καθήλωσε. Οι χαρακτήρες, η πλοκή, ένα μυθιστόρημα μέσα σ' ένα άλλο μυθιστόρημα. Συνεχείς ανατροπές, ταξίδι σε μια Βαρκελώνη μιας άλλης εποχής που μόλις βγήκε από τον εμφύλιο.

Μέσα σε τρεις (εργάσιμες παρακαλώ) μέρες διάβασα το βιβλίο. Δεν το άφηνα από τα χέρια μου. Στο σπίτι, στον ηλεκτρικό, στο γραφείο μέχρι να πάρει μπρος ο υπολογιστής. Μετά πάλι στο σπίτι, ξεκλέβοντας λίγο χρόνο από τον ύπνο και τα social media. Ώσπου κάποτε τελείωσε. Και στεναχωρήθηκα. Χωρίς υπερβολή. Στεναχωρήθηκα αρκετά. Λες και αποχαιρέτησα κάποιον φίλο που θα έκανα καιρό να δω. Κάποιον που με γύρισε στους δρόμους της Βαρκελώνης μιας άλλης εποχής, με πήγε βόλτα στη Ράμπλα, με

έκρυψε μέσα στο Κοιμητήριο των Λησμονημένων Βιβλίων, διαλέξαμε μαζί το καταραμένο βιβλίο και λύσαμε μαζί το μυστήριο.

ΥΓ: Μετά την «Σκιά του Ανέμου» μη ξεχάσετε να πάρετε και την συνέχεια της τριλογίας. Το «Παιχνίδι του Αγγέλου» και τον «Αιχμάλωτο του Ουρανού». Αλλά τι σας λέω; Διαβάστε το πρώτο και θα εντυπωσιαστείτε τόσο που θα τα ψάξετε όλα από μόνοι σας. Όπως κάναμε όλοι μας. Κι αυτό θα είναι το καλύτερο δώρο που μπορείτε να κάνετε στον εαυτό σας. Αφήστε για λίγο το Facebook και το Instagram και διαβάστε. Γιατί με το διάβασμα, την γραφή και την έξη μαζί τους, τα πέπλα ανασηκώνονται και η ματιά μας είναι ευθυτενής πια.

ΥΓ1: Η Μαρίνα μού είπε κάποτε πως θυμόμαστε μόνο αυτό που δεν συνέβη ποτέ. Γιατί όλοι έχουμε ένα μυστικό διπλοκλειδωμένο στη σοφίτα της ψυχής μας